

Kansallissosialisten Uutislehti

**NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org**

#1137

29.12.2024 (135)

Pahan neron koulutus

Gerhard Lauck

Osa 3

Millä planeetalla olen?

Kun maailma alkoi tulla hulluksi 1960-luvulla, kysyin itseltäni yhden yksinkertaisen kysymyksen: *Millä planeetalla olen?*

Monet ihmiset, myös ystävät ja sukulaiset, tekivät tuolloin samoin.

En luottanut valtavirtapuolueisiin tai perinteisiin lähestymistapoihin. Vastauksia etsiessäni aloin lukea monenlaista kirjallisuutta. Joitakin vihasin. Joitakin rakastin. Kun olin vielä yläasteella, löysin haluamani vastaukset. Muutaman seuraavan vuoden aikana käännytin jopa joitakin sukulaisia. Epäröin kutsua sitä "uudeksi uskoksi", koska olimme uskoneet samoihin perusajatuksiin jo vuosia tietämättämme. Emme ainakaan nimeltä. Se ei ollut "uskonto" eikä "ideologia" perinteisessä mielessä. Se oli "maailmankatsomus".

Muut ihmiset ovat jo kuvailleet tätä "kääntymys-" tai "valaistumisprosessia". Sekä johtajat että rivijohtajat. En vaivaudu tekemään sitä uudelleen. Pohjimmiltaan olen hallinnoija, järjestäjä, analyytikko ja strategi. En kirjailija, teoreetikko tai ideologi.

Muistan kuitenkin keskustelleeni Georgen ja Markin kanssa "terveen vaiston" ja "hyvän järjen" suhteellisista ansioista, kun on kyse poliittisen perusfilosofian valinnasta. Minun johtopäätökseni: Molemmat ovat hyviä. Mutta molempien yhdistelmä on paras.

Mark auttoi valitsemaan lehdellemme nimen *NS Kampfzruf*. Hän oli ylpeä siitä,

että hän oli viettänyt muutaman viikon samassa vankilassa Hitlerin kanssa! Hänet oli pidätetty NSDAP/AO-tarrojen kiinnittämisestä.

Isäni ja mentorini "FW"

1940-luvulla isäni valmistui insinööriksi. Hän sai pian töitä suurelta teollisuusyritykseltä. Lopulta hän hankki lisätutkinnon.

Sodan aikana hän teki hyvin pitkiä työpäiviä. Äiti sanoi, että hän näki häntä tuskin koskaan. Mutta luulen, että hän liioitteli hieman. Isäni vitsaili, että isoisä oli kerran kysynyt isoäidiltä, miksi vauvat loppuivat sen jälkeen, kun isä oli ostanut jääkaapin ja hankkiutunut eroon jääkaapista.

1950-luvulla yhtiö ylentää hänet pitkän aikavälin tutkimuksen johtajaksi. Muistan käyneeni hänen tehtaallaan lapsena. Ensivaikutelmani oli tämä: *Voi pojat, isällä on KAUNIS SIHTEERI. Tietääköhän ÄITI tästä!*

Hän näytti minulle yhtä uutta tuotetta, jonka kehittämisessä hän oli ollut mukana. Tuo tuote on edelleen laajassa käytössä. Aina kun näen sellaisen, ajattelen isääni.

Isäni osoittautui niin arvokkaaksi yritykselle, että se päätti investoida hänen tai-tojensa kehittämiseen. Se palkkasi joitakin maan parhaita matemaatikkoja opettamaan häntä henkilökohtaisesti. Hänen tietämyksensä nousi lopulta matematiikan tohtorin tutkintoa vastaavaksi, vaikka hänellä ei ollutkaan virallista matematiikan tutkintoa.

Vuosia myöhemmin lukion matematiikan opettaja käski meitä kysymään vanhemmiltamme, kuinka paljon he osasivat matematiikkaa. Oikein tai väärin, pidin tätä pilkkana. Niinpä pyysin isääni olemaan perusteellinen. Hän luetteli yli *kaksikymmentä* erilaista matematiikkaa, jota hän oli opiskellut. Matematiikan opettaja *ei ollut koskaan edes kuullutkaan* joistakin niistä!

1960-luvulla FW päätti ryhtyä opettajaksi. Hän sanoi olevansa huolestunut maan insinööriopiskelijoiden laadun heikkenemisestä. Niinpä hänestä tuli insinöörیتیeten professori valtionyliopistoon.

Tämä merkitsi tietenkin *suurta palkanalennusta*. Mutta häntä ei näyttänyt haittaavan.

Kun muutimme uuteen kotiimme aivan "kaupungin" laidalla, olin järkyttynyt ja pettynyt. Uusi kotimme oli hyvin vaatimaton verrattuna vanhaan maalaiskartanoon. Mutta en sanonut mitään.

FW loi ja opetti hyvin erikoisen kurssin. Sen tarkoituksena oli antaa opiskelijoille *käytännön kokemusta teollisuustekniikasta*.

Hän vieraili alueen pienissä teollisuusyrityksissä ja teki niille tarjouksen, josta

ne eivät voineet kieltäytyä. *Antakaa opiskelijoideni YRITTÄÄ ratkaista insinööriongelmanne. Jos he epäonnistuvat, tulen lukukauden lopussa ja ratkaisen ne ILMAISEKSI."*

Ja juuri niin hän teki!

Tuloksena oli paljon tyytyväisiä liikemiehiä. Jotkut lähettivät yliopistolle ylistäviä kirjeitä. Lisäksi hän sai vielä vuosia myöhemmin entisiltä opiskelijoilta kirjeitä, joissa he ilmaisivat kiitollisuutensa. Yksi heistä kirjoitti, että hän oli oppinut tällä yhdellä kurssilla enemmän kuin kaikilla muilla kursseilla yhteensä.

Näin hän sai myös käsityksen näiden yritysten yleisestä luonteesta.

Tyypillisesti nämä yritykset aloittavat vain kahdella miehellä. Toinen on hyvä tekniikassa. Toinen on hyvä liiketoiminnassa. Yrityksen kasvaessa se saavuttaa lopulta pisteen, jossa se tarvitsee ulkopuolista apua.

Silloin isäni tarjosi teknistä apua. Monta vuotta myöhemmin minä tarjosin liiketoiminta-apua.

Hän teki myös toisen havainnon:

Insinööreillä ja liikemiehillä on vaikeuksia kommunikoida keskenään. He puhuvat eri kieliä. Myöskään parhaat insinööriopiskelijat eivät ole hyviä kirjoittamaan tai puhumaan julkisesti.

Vuosia myöhemmin huomasin, että tietokoneteknikot ja liikemiehet kärsivät usein samasta ongelmasta.

Siksi hän kehotti oppilaitaan liittymään *Toastmasters-ryhmään*, joka edisti julkista puhumistaitoa. Hän liittyi siihen itse.

FW:llä oli maine erittäin kovana, mutta myös hyvin oikeudenmukaisena.

Esimerkiksi: Hänen opiskelijoitaan ohjeistettiin tunnistamaan paperinsa *vain sosiaaliturvatunnuksen perusteella*. Ei nimellä. Hän ei halunnut tietää heidän henkilöllisyyttään arvostelun aikana. Vasta myöhemmin, kun hän lähetti arvosanat, hän sai tietää sen. Näin hän esti kaikenlaisen, jopa tahattoman tai alitajuisen, puolueellisuuden.

Hänen opiskelijoillaan oli sanonta hänen viikoittaisista kymmenen kysymyksen tietokilpailuistaan:

Jos olet hyvä oppilas, osaat vastata kolmeen ensimmäiseen kysymykseen. Jos olet nero, osaat selvittää kolme seuraavaa kysymystä. Mutta vain Jumala ja professori FW tietävät vastaukset neljään viimeiseen!

Kun hän kertoi minulle yhden noista "neljästä viimeisestä", sain pian selville vastauksen. Toisin kuin isäni, minä en suhtaudu mekaniikkaan ja tekniikkaan. Perin kuitenkin hänen analyyttisen mielensä ja ongelmanratkaisutaitonsa. Eri aloitamme huolimatta ajattelimme paljon samalla tavalla. FW kommentoi usein, että sovelsimme *samoja periaatteita eri aloilla*. Kutsuimme niitä vain eri nimillä.

Hänen parhaat oppilaansa rakastivat häntä ja hänen huonoimmat oppilaansa vi-

hasivat häntä.

Yksi hänen oppilaistaan oli *kirjaimellisesti nero* insinööritieteiden alalla. Isäni opetti häntä kahden kesken. Ilmaiseksi. Hymyillen hän kertoi minulle: *Oli ilo opettaa häntä. Hänen mielensä imi tietoa kuin sieni. Hän oppi viikossa enemmän kuin keskiverto oppilas kuudessa kuukaudessa.*

Myöhemmin FW jätti opettamisen ja perusti oman insinöörikonsulttiyrityksen. Sain yrityksessä vaikuttavan tittelin, mutta olin oikeastaan vain keulakuva.

Seuraavien vuosien aikana FW:llä oli insinöörin lisenssi yhä useammassa osavaltiossa. Kun hän suoritti New Yorkin osavaltion insinöörikokeen, he vaativat nähdä hänen syntymätodistuksensa todistaakseen, että hän oli Yhdysvaltain kansalainen. *Hänen pistemääränsä oli niin korkea, että he eivät voineet uskoa, että hän oli saanut koulutuksensa Yhdysvalloissa!*

Autot

Isälläni oli aina vähintään viisi autoa. Hän osti isoja, vanhoja Buickeja, korjasi ne ja ajoi niillä, kunnes jokin meni pieleen. Kuten moottori tai vaihteisto. Sitten hän purki niitä varaosiksi. Hän oli niin huolellinen, että romuttamot halusivat joskus maksaa siitä, että hän hinasi ne pois. Ei päinvastoin.

Kerran hän sai vakuutusyhtiöltä 95 dollaria, koska toinen kaveri oli lommottanut hänen lokasuojansa. Auto oli maksanut vain 100 dollaria!

Koska olin nuorin ja vähiten taitava, sain tylsät työt. Kuten renkaiden pyörittäminen tai syytystulppien naputtelu. Tai vain istua tylsistyneenä ja ojentaa hänelle työkaluja. Ehkä se on yksi syy siihen, etten koskaan kiinnostunut mekaniikasta.

Kerran naapurin vuohi tuli auttamaan. Mutta sillä oli taka-ajatus. Vuohi piti tupakasta. Se yritti varastaa tupakkapussin isäni taskusta, kun tämä työskenteli auton alla.

Kerran tulimme kotiin ja näimme pitkän puupylvään takaoven vieressä. Siskoni selitti tarvitsevansa sitä vuohen torjumiseen. Kun hän meni ulos tuomaan pyykkiä narusta, vuohi yritti tönäistä häntä!

Kerran menin nelinkontin ja törmäsin yhteen vuohen kanssa. Sitten katsoin ylös. Vuohi ja minä tuijotimme toisiamme hetken. Sitten vuohi kääntyi ja juoksi pois. En tähän päivään mennessä tiedä, oliko se kova pääni vai kasvoni, joka sai sen tekemään niin.

Minulla ei ollut omaa autoa teini-iässä. En tarvinnut sellaista.

Suurin osa elämässäni omistamistani autoista on rakennettu 1970-luvulla. Halvin maksoi 500 dollaria. Kallein oli 1500 dollaria. Huonoin koskaan ostamani auto

maksoi 700 dollaria, ja se kesti vain kolme vuotta. Se oli kuulunut lukiolaiselle. Hänen vanhempansa olivat ostaneet hänelle uuden auton valmistujaislahjaksi. Kaksi suosikkiautoani olivat molemmat vuoden 1975 Buick Electra Limited. Toinen maksoi 895 dollaria ja kesti kymmenen vuotta. Eräs ystäväni kommentoi: *Tämä ei ole auto. Se on lentotukialus!*

Huvittavin autonostoni meni näin. Minä ja appiukkonni menimme yhdessä, kun vaimoni jäi kotiin. Neuvottelimme yksityisomistajan kanssa ostosta kolmella kielellä. Kun palasimme kotiin, vaimoni ainoa kysymys oli: *Minkä värinen auto on?* Kumpikaan meistä ei muistanut sen auton väriä, jonka olimme ostaneet vain tuntia aiemmin! Tämä sai hänet hermostumaan. Mutta kun hän näki auton, hän oli varsin tyytyväinen.

Eräällä työkaverilla oli samanlainen kokemus vaimonsa kanssa. Kun mies kysyi vaimoltaan, millaisen auton tämä haluaa, tämä vastasi: *sinisen!*

Seuraavien vuosien aikana hän joutui noin kymmeneen pieneen onnettomuuteen vuoden 1975 Buick Regalilla. Kaksi samana päivänä! Toisella kerralla hän törmäsi poliisiautoon poliisiaseman edessä. Olin niin raivona, etten suostunut menemään auttamaan häntä. Hänen isänsä auttoi sen sijaan.

Olin teini-ikäinen valvoja... EI ihmissusi

Työskentelin tehtaassa joka kesä ansaitakseni rahaa lukukausimaksuihin ja kirjoihin. Kun olin vielä teini-ikäinen, minut ylennettiin matalan tason esimiestehtäviin, ja alaisuudessa oli seitsemän hengen miehistö. Olin porukan nuorin.

Miten sain tuon ylennyksen?

Tässä on tarina.

Tehdas oli juuri tuonut markkinoille uuden tuotteen. Aluksi tuotanto oli hajallaan eri osastoilla. Kukin näistä osastoista piti uutta tuotetta harhautuksena varsinaisesta työstään. Niille osoitettu osuus siirrettiin sivuun.

Tämä oli kolmas työjaksoni tehtaalla. Kun ilmoittauduin vanhalle esimiehelleni, hän johdatti minut toiseen osaan tehdasta. Se oli niin kaukana hänen osastostaan, ettemme edes nähneet sitä! Liityin kahden työntekijän seuraan, jotka olivat jo siellä kokoamassa komponentteja.

Se ei ollut mitään henkilökohtaista. Siitä huolimatta minut oli karkotettu. Minut määrättiin työskentelemään sen uuden tuotteen parissa. Pois näköetäisyydeltä.

Hän kävi harvoin katsomassa meitä. Eikä ollut paikalla, kun tarvitsimme apua... Ei edes silloin, kun pyysimme lisää varaosia, koska ne olivat loppuneet ja työ oli pysähtynyt!

Eräänä päivänä eräs nuori insinööri, joka oli vasta tutustunut tehtaan toimintatavoihin, tarjoutui ystävällisesti auttamaan meitä. Hän käveli varastoon ja toi tänne joitakin osia. Kertomatta kenellekään tai tekemättä paperitöitä.

Niinpä käännyimme hänen puoleensa myös tulevaisuudessa. Joku toimistosta sai lopulta selville, mitä hän teki. Hänet erotettiin.

Erityisesti eräs toimistopäällikkö käveli ohi ja kysyi minulta jotain. Vastasin parhaani mukaan. Näin tapahtui muutaman kerran.

Vain muutama viikko aloitukseni jälkeen hän käveli luokseni ja sanoi, että minut oli ylennetty. *Olet ainoa ihminen, joka tietää, mitä täällä tapahtuu!*

Tämä yllätti minut. Olin luonnollisesti tyytyväinen.

Pian kyseisen tuotteen tuotanto keskitettiin yhdelle alueelle. Noin kolmellekymmenelle työntekijälle nimitettiin ylemmän tason esimies. Sotilaskielessä hän vastasi luutnanttia, joka johti joukkoa, ja minä olin kersantti, joka johti ryhmää.

Mutta oli vielä yksi pieni ongelma.

Tuotteet eivät toimineet! Hylkäysprosentti oli noin 50 %!

Kukaan ei saanut selville, *miksi*. Epätoivoissaan samainen toimistopäällikkö kysyi minulta, mitä mieltä olin.

Tein havainnon ja esitin teorian. Hän pyysi jotakuta hakemaan tarvittavat välineet asian tarkistamiseksi. (Minä en osannut käyttää niitä, mutta hän osasi.) Mysteeri oli ratkaistu. Hylkäysprosentti laski radikaalisti. Ilmeisesti olimme selvittäneet ainakin *osan* ongelmasta.

Hylkäysprosentti oli kuitenkin *edelleen* liian korkea. Johtaja ja minä keskustelimme ongelmasta muutaman minuutin ajan. Sitten keksin toisen teorian. Hänen mielestään siinä oli järkeä, ja meidän pitäisi tarkistaa se.

Hän toi *vielä kehittyneempiä laitteita* - tällä kertaa meidän oli tuotava paikalle *korkeakoulutettu teknikko*, joka osasi käyttää niitä - ja testasi teoriani. Epäilykseni vahvistui!

Teknikot ja jopa täysivaltaiset insinöörit olivat hikoilleet verta tämän ongelman kanssa *viikkojen* ajan. Sitten löysin ratkaisun muutamassa minuutissa.

Tuolloin katsoin tämän johtuvan maalaisjärjen ja hyvän onnen yhdistelmästä. Silloin en tajunnut, että asiaan voisi liittyä jotain muutakin.

Siitä lähtien kyseinen teknikko ja hänen laitteensa olivat olennainen osa tuotantolinjaa. Hän tarkisti aina ennen kokoonpanoa "ongelmakomponentin" näkymättömän vian varalta. Virheiden määrä putosi hyväksyttävään minimiin.

Kysymys: *Miten 19-vuotias poika, jolla ei ole teknistä koulutusta, voi ratkaista teknisen ongelman, jota kukaan muu ei pysty ratkaisemaan?*

Vastaa: *Tarkkailu, analyysi ja vanha kunnon maalaisjärki!*

Tämän tehtaan oli perustanut mies, joka oli *nerokas keksijä*. Hän oli perustanut yrityksen *vanhempiensa autotallissa ollessaan vielä lukiossa!*

Hänen keksintönsä on yhtä nerokas kuin hänen sukulaistensa tyhmyys, kommentoi eräs toinen työntekijä.

Kun hän laajensi tehdasta uuden tuotteen valmistusta varten, hän valitettavasti ylitti itsensä. Kun kyseinen tuote yhtäkkiä vanhentui toisen teknologisen edistysaskeleen vuoksi, yritys meni konkurssiin. Tehdas suljettiin. Työntekijät irtisanottiin. Paikalliset kirosivat häntä. Ja hän muutti pois osavaltiosta.

Siihen mennessä olin jo siirtynyt muihin harrastuksiin.

Aloitin kirjoittamisen

Kun olin vielä teini-ikäinen, ensimmäiset artikkelini (lukiojulkaisussa julkaistun runon lisäksi) alkoivat ilmestyä voittoa tavoittelemattomien järjestöjen julkaisuisissa.

Aluksi tilasin vain useita aikakauslehtiä sekä Yhdysvalloissa että Euroopassa. Näitä olivat muun muassa *The Voice of the Federation*, *Der Deutsch-Amerikaner*, *Nation Europa*, *Mut Magazine*, *Deutsche Nachrichten*, *Deutsche Wochenzeitung*, *Deutsche National- und Soldatenzeitung* ja muita.

Pian aloin kuitenkin lähettää kirjeitä toimittajalle ja myöhemmin myös artikkeleita.

Yksi nuorille kirjailijoille tarkoitettuun kirjoituskilpailuun lähettämäni essee pääsi välieriin. Se julkaistiin yhdessä muiden semifinalistien kanssa *Nation Europa -lehdessä*.

Tämä lehti oli hyvin "yläluokkainen". Siinä julkaistiin artikkeleita monilta tunnetuilta henkilöiltä. Ilmeisesti olin saanut jonkin verran huomiota oikeissa piireissä, koska sain kirjeitä - ja jopa kutsuja vierailulle - joiltakin heistä. Jotkut niistä tulivat eläkkeellä olevilta *korkeilta hallituksen virkamiehiltä, tutkijoilta ja erittäin arvostetuilta sotilasupseereilta*.

Kun olin vielä teini-ikäinen, minut kutsuttiin puhumaan kansainväliseen konferenssiin Eurooppaan, ja niin myös tapahtui, nimittäin ensimmäiseen *Nationaleuropäischer Jugendkongressiin*. Minulla oli hauskaa ja tapasin monia kiehtovia ihmisiä.

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUSSERLANDSORGANISATION
November 1934 Ausgabe 1973 26. April 2017 01/04

Der Kampf geht weiter !

Seitdem Hitler nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 die nationalsozialistische Bewegung wieder als ja zurecht in der Tschackerei und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

Abstrakte von Konzentration, Verdrängung, Verdrängung und Verdrängung haben nicht erreicht, das Land der großen Idee werden bald glücklichen Führer Adolf Hitler zu zerkleinern.

Alle Nationalsozialisten sind strengstens gefordert, die Tschackerei und Konzentrationen nicht zu scheitern, sondern sie zu verhindern, um die Erhaltung unserer weißen Völker.

Die Bewegung ist zwar wieder geworden, aber die Größe des biologischen Volkstums ist heute auch viel größer als in der Vergangenheit.

Die vorerwähnte Gefahr ist also dabei, das Volkstum – gegen alle weißen Völker (V) – zu begrenzen, seine Mittel und Einrichtungen, Charakteristik und Konzentrationen.

Ob "legal" oder "illegal", ob in "Wahlkampf" oder in "Streikaktionen", ob mit Propagandamaterialien, bewaffnet oder auf einem Scheitelfeld anderer Art. Jeder Nationalsozialist hat seine Pflicht!

Hitl Hitler!
Gottfried Lauck

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

Kansallissosialisten Uutislehti
www.nsdapao.org
#1005 19.06.2022 (132)
NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Eturaportti
Mollyn haastattelu
Kolmas osa

NSK: Nykyiset projektit ovat selvästi filosofisia ja taiteeseen liittyviä.

Kerro näkemyksesi lähtien aiheiden vaikutuksesta politiikkaan.

Molly: Adolf Hitler and the Army of Mankind (www.mourningtheincident.com/truth.htm) Yritän edelleen päivittää kuvagalleriaa, mutta enimmäkseen olen keskittynyt Adolf Hitlerin ja ihmiskunnan armoihin. Minulla on nyt 21 sivua, ja minulla on vielä paljon tekemistä. Toisen maailmansodan tutkiminen on varsinainen miinakenttä. Eivät tietoa yhdestä asiasta ja löydät kaksi muuta tulkittavaa asiaa. Täntuun vähän kuin olisi arkeologia, joka kaivaa esiin haudattua menneisyyttä. Menneisyyttä, jota he eivät haluaa tulla esiin. Viimeksi jätteen keran kinnää internetin tiedon ja

the **NEW ORDER**
Number 176 (132) Founded 1973 April 26, 2017 (132)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defamation have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other reality-aware contemporary and racial kinnessen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are non-White immigration, culture dilution, and neo-racism.

Whether "legal" or "illegal", whether in election battles or street battles, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Hitl Hitler!
Gottfried Lauck

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NSDAP/AO on maailman suurin Kansallissosialistisen propagandan toimittaja!

Painettuja ja verkkojulkaisuja useilla kielillä

Satoja kirjoja monilla kielillä

Satoja web-sivustoja monilla kielillä

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org
Contact us to find out how YOU can help!